

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ



ឧទ្យានរាជបណ្ឌិត្យសភាកម្ពុជា តេជោសែន ឬស្សីត្រីប

ព័ត៌មានស្តីពីសត្វព្រៃ

នៅខ្ញុំវិញតំបន់ឧទ្យានរាជបណ្ឌិត្យសភាកម្ពុជា តេជោសែនឬស្សីត្រីប

I. ព័ត៌មានទូទៅអំពីក្រុមច្រោះជ័រ

ក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំមុនមកទល់នឹងរយៈពេល៤ខែមុន ក្នុងឆ្នាំ២០១៨នេះ ប្រជាជនរស់នៅក្នុងភូមិឆែបលិច ភូមិឆែប កើត និងឆែបក្រសាំង ស្រុកឆែប ខេត្តព្រះវិហារ ដែលជាអ្នកប្រកបរបរច្រោះជ័រក្នុងតំបន់ឆ្ងាយពីផ្ទះ ចម្ងាយប្រមាណជា ជាង៤០គីឡូម៉ែត្រ (ផ្លូវកាត់នៅនាវរដូវប្រាំង) ឬចម្ងាយប្រមាណជាង១០០ គីឡូម៉ែត្រ (ផ្លូវវាងនៅរដូវវស្សា) តែងបាន ជួបដោយឥតវិស្វករនូវហ្វូងសត្វជ័រដោយផ្ទាល់ ឬគន្លងជើងជ័រ (កាល្លូង) អាចម៍ជ័រ និងរោមជ័រដែលមានជាប់នឹងដើម ឈើ ព្រមទាំងបានជួបប្រទះសត្វព្រៃផ្សេងៗទៀត ដូចជា ឆ្កែព្រៃ ចចក ទន្សោង ឈ្លូស និងខ្លាឃ្មុំ នៅក្នុងចំការច្រោះនិង កែវចំណាតរបស់ពួកគេដែលស្ថិតនៅក្នុងដែនជម្រកសត្វព្រៃ ស្រុកជាំក្សាន ខេត្តព្រះវិហារ ដែលមានចម្ងាយពីឧទ្យាន រាជបណ្ឌិត្យសភាកម្ពុជា ប្រមាណជា៤៥គីឡូម៉ែត្រ។ សត្វជ័រ ទាំងនៅរដូវប្រាំងនិងនៅរដូវវស្សា តែងចូលមកក្នុងតំបន់ចំ ការច្រោះជ័រ និងលុកលុយក្នុងចំណាតនិងកំទេចសម្ភារៈ បាន ធ្លាក់របស់ច្រោះជ័រ ខណៈពេលដែលពួកគាត់អវត្តមានពីចំ ការច្រោះ។ ចំណុចគោលដៅនៃវត្តមានស្លាកស្នាមគន្លងជ័រ ច្រើនកើតមាននៅក្នុងតំបន់ព្រៃអភិរក្សជុំវិញភូមិបុញ ។

II. ប្រជាច្រោះជ័រដែលបានជួបជុំនិងប្រទះឃើញគន្លងជើងជ័រ មានដូចជា៖

- លោក ខេក ឃឿន ធ្លាប់ជួបពេលយប់ម៉ោង៩ និងបានរក្សាទុកអាចម៍ជ័រ
- លោក ភន
- លោក ខុន និង ភរិយា
- លោក ពើត (ដែលមានក្រុមការងារច្រោះជាមួយលោក វិត, លោក ខៀន)
- លោក ស សុខណា យើងមិនបានសម្ភាសគាត់ផ្ទាល់ព្រោះគាត់ចេញទៅច្រោះ ប៉ុន្តែយើងទទួលព័ត៌មានពីកូន ប្រុស ដែលធ្លាប់ទៅច្រោះជាមួយឪពុក និងជួបជុំ ពេលថ្ងៃ។
- លោក វិន អឿត
- លោក រឿន ខែ មានក្រុមការងារជាមួយលោក ជិន លោក អាន និង លោក ម៉ៅ ។ យើងមិនបានសម្ភាសគាត់ ផ្ទាល់ព្រោះគាត់ចេញទៅច្រោះ ប៉ុន្តែយើងទទួលព័ត៌មានពីប្រពន្ធ (ធ្លាប់មានជំរុះវើបានធ្លាំង) ។
- លោក ភិន បានជួបនឹងហ្វូងសត្វជ័រដែលមានចំនួន៥ក្បាល ជ័រធំ៤ក្បាល និងកូន១ក្បាល។ លោក ភិន មាន ក្រុមការងារជាមួយលោក រឿង ឃឿ, ហួន លឿត និង អ៊ែម វង់ ដែលជាអ្នកបានជួបជុំ។

III. ខ្លឹមសារបទសម្ភាសជាមួយអ្នកដែលបានជួបជំងឺនិងគន្លងជំងឺ

១-លោក ខេក ឃៀន

-បទសម្ភាសន៍ជាមួយលោក ខេក ឃៀន ដែលជាអ្នកបានជួបជានសត្វជំងឺ

គាត់បានឃើញគន្លងជំងឺមានតូចមានធំ នៅភូមិបុញ ស្រុកជាំក្សាន្ត នៅក្នុងដែនជម្រកសត្វឆែប នៅខាងកើត ព្រៃព្រះរការ។ អ្នកច្បោះជំងឺនៅភូមិឆែបកើត ឈ្មោះ ខុន បានដើររ៉ះជំងឺម្តងៗដែរ នៅពេលឥឡូវនេះ។ នៅខែប្រាំងយើង ជិះម៉ូតូទៅចេញតាមដងផ្លិត តាមវាលចាកៅ ដល់អូរគគីរ នៅខែវស្សាជិះគោយន្តទៅតាមស្រឡៅ តែកន្លះថ្ងៃដល់។ កាល ពីខែប្រាំង ឆ្នាំនេះ គាត់បានយកអាចម៍ជំងឺមកផ្ទះ ដើម្បីដាក់លាយជាមួយទឹកឱ្យសត្វមាន់ផឹក ការពារជំងឺ។ គាត់បានឃើញឈ្លូស និងទន្សោង មានច្រើន ប៉ុន្តែមិនបានឃើញសត្វខ្លាំងនិងសត្វ ខ្លាទេ។ សត្វជំងឺស៊ីព្រិច វល្លីតាអាន និងចុងផ្តៅ។ អ្នកផ្សេងទៀតដែលបានជួបជំងឺដែរ គឺឈ្មោះ លី រស់នៅភូមិឆែបកើត។



២-ភរិយា លោក ខុន

-បទសម្ភាសន៍ជាមួយប្រពន្ធ លោក ខុន ដែលជាអ្នកបានជួបសត្វជំងឺ

បងស្រីបាននិយាយថា គាត់ទៅច្បោះជំងឺជាមួយប្តី បានជួបនិងឮសម្លេងសត្វជំងឺស្រែក «លាសៗ» តែពេលយប់ នៅពេលវាដើរកាត់ក្បែរចំណតចំការច្បោះចម្ងាយពីគ្នាប្រមាណ២០០ម ប៉ុន្តែមិនដឹងធំឬតូចទេ ឃើញតែដានជើងធំប៉ុន ឆ្នាំង និងមានតូចខ្លះនិងធំខ្លះ។ ពេលខ្លះនៅពេលយើងមិននៅវាទាញកៅស៊ូចំណតចេញ។ គាត់បានឃើញដានជើងជំងឺ ទាំងក្នុងខែប្រាំងនិងខែវស្សា។ នៅក្នុងព្រៃ ជំងឺដើរជាលក្ខណៈធម្មតាព្រោះវាសំរាំងជាមួយនឹងមនុស្សហើយ។ ពីឆ្នាំទៅ (២០១៧) ប្តីរបស់គាត់គំបង់តែដងជំងឺស្រាប់តែពិបជំងឺ។ ចេញពីផ្លូវចូលទៅព្រៃច្បោះរបស់គាត់មិនឆ្ងាយប៉ុន្មានទេ ប្រហែលជា២-៣គីឡូម៉ែត្រ។ ជំងឺជាទូទៅ អ្នកច្បោះជំងឺតែងបានជួបស្ទើរគ្រប់គ្នា ព្រោះវានៅគ្រប់ប្រការ។ ជំងឺនោះមានចំនួន ប្រមាណជាពី៦-៧ក្បាល។ តាមគន្លងរបស់វា ជួនកាលវាដើរជាហ្វូង ជួនកាលវាដើរតែម្នាក់វា នៅក្នុងទីតាំងចំការច្បោះ របស់គាត់ដែលមិនសូវមានព្រៃ ជាទីវាលៗ។ ជំងឺនោះ ទំនងជាធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ទៅមកពីទឹកដីលាវផងដែរ។ នៅខែវស្សា ធ្វើដំណើរមកទឹកដីកម្ពុជា។ ក្រៅពីជំងឺ គាត់បានជួបតែសត្វជ្រូកព្រៃ និងមិនដែលបានជួបសត្វខ្លា និងសត្វឈ្លូសទេ។ គាត់ធ្លាប់ឃើញតែគន្លងជើង (កាលូង)ទន្សោង ស្រដៀងគ្នានឹងដានជើងគោ។ នៅទីនោះមិនមានភូមិអ្នកស្រុកទេ។ គាត់មិនស្គាល់តំបន់ភូមិបុញទេ។ ចំការច្បោះរបស់គាត់នៅម្តុំមុខត្រពាំងប្រាក់ទេ កៀកក្បែរនឹងភូមិដងផ្លិត។ ជំងឺដែល គាត់ជួបគឺនៅម្តុំអូរគគីរ ។ នៅក្នុងចំការច្បោះ យើងដើរទៅទៅណាក៏ជួបអាចម៍ជំងឺដែរ។ កាលពីឆ្នាំទៅ គាត់បានវេច អាចម៍ជំងឺមកផ្ទះ ប៉ុន្តែឥឡូវមិនដឹងទុកនៅទីណាទេ។ បើសួរលោក ឃៀន ខែ និងលោក ស សុខណា នឹងដឹងច្រើន។

៣-លោក ស សុខណាត កូនលោក ស សុខណា

-បទសម្ភាសន៍ជាមួយកូន លោក ស សុខណា ដែលធ្លាប់ទៅច្បោះជំងឺជាមួយឪពុក

គាត់ធ្លាប់ឮសូរជំរើហ្នឹងឆ្លងកាត់ចំការច្បោះរបស់គាត់ ម្តងទៅពីជើង នៅចម្ងាយពីគ្នាប្រមាណ៣០០ម នៅវេលាប្រហែលម៉ោង៩-១០ យប់។ ហ្នឹងជំរើមានចំនួន៤ក្បាលធំៗ ប៉ុន្តែមិនធំប៉ុនគ្នាទាំងអស់ទេ។ គាត់ក៏ធ្លាប់ជួបជំរើធំ១ដែលបែកហ្នឹង ដើរតែឯង កម្ពស់ប្រហែលជាជាង២ម៉ែត្រ នៅវេលាម៉ោង១២ថ្ងៃ នៅត្រង់តំបន់ច្បោះជំរើ ភូមិចាស់របុញតែម្តង កាលពីខែប្រាំងឆ្នាំ២០១៧។ គាត់ធ្លាប់ឃើញអាចម៍ជំរើនៅក្នុងព្រៃ ប៉ុន្តែមិនបានយកមកផ្ទះទេ។ ក្រុមអ្នកច្បោះជំរើដែលបានឃើញជំរើជាមួយគ្នានោះ រួមមានឈ្មោះ លោក លៀម លោក ពៀត។ ការធ្វើដំណើរដោយគោយន្តទៅច្បោះ ចេញពីឆែបទៅនៅម៉ោង៧ព្រឹក នឹងដល់ភូមិរបុញ នៅម៉ោង២ឬ៣ រសៀល។ បន្តដំណើរទៅដល់ចំការច្បោះ នឹងចំណាតរយៈផ្លូវ ប្រមាណជា១០គីឡូម៉ែត្រ។ គោយន្តនឹងស៊ីសាំងចំនួន១៥លីត្រទាំងទៅទាំងមក។ គាត់មិនធ្លាប់ជួបសត្វខ្លាទេហើយក៏មិនដែលឃើញអាចម៍ខ្លា រួមទាំងខ្លាំងនិងទន្សោងដែរ ប៉ុន្តែធ្លាប់ជួបសត្វឈ្លូស។ គាត់ធ្លាប់ជួបក្រោកនិងត្រជក់។



៤-ភរិយា លោក រឿន ខែ



-បទសម្ភាសន៍ជាមួយ ប្រពន្ធ លោក រឿន ខែ ខណៈដែលប្តីគាត់បានចេញទៅច្បោះប្រើក្នុងរយៈពេល២០ថ្ងៃ

គាត់បានរៀបរាប់សំដីប្តីគាត់ដែលបានប្រាប់គាត់ថា សត្វជំរើបានរុះរើជាន់កំទេចបាន ឆ្នាំង របស់គាត់ កាលពីខែមិនា- មេសា ឆ្នាំ២០១៨នេះ។ នៅចំការច្បោះរបស់គាត់ ជំរើច្រើនតែចូលមកនៅខែប្រាំង។ គាត់មិនធ្លាប់យកអាចម៍ជំរើមកផ្ទះទេ។

៥-លោក អាន

-បទសម្ភាសន៍លោក អាន (ក្រុមការងារជាមួយគ្នានឹង លោកជី និងលោក ម៉ៅ លោក រឿន ខែ)

លោក អាន បានរៀបរាប់អំពីសកម្មភាពជំរើចូលមករុះរើរបស់បេបាន ឆ្នាំង កាន់ទឹក ព្រមទាំងហែកអាវនិងមុងនៅក្នុងចំណាតច្បោះរបស់គាត់ នៅពេលគាត់ទុកចោលចំណាតរបស់គាត់។ គាត់មិនធ្លាប់ជួបជំរើផ្ទាល់ទេ ប៉ុន្តែធ្លាប់បានឃើញតែកន្លងជំរើ នៅពេលគាត់ធ្វើដំណើរទៅច្បោះជំរើនៅក្បែរចំណាតច្បោះ។ គាត់ជួបជាន់កន្លងជំរើទាំងនៅរដូវប្រាំងនិងរដូវវស្សា ដោយសារជំរើដើរចល័តហួត។ នៅខែវស្សា ជំរើច្រើនដើររៀតៗនឹងចំណាតច្បោះ។ កាលពីឆ្នាំទៅ ឆ្នាំ២០១៧ ជំរើបានមកនៅខាងលិច បៀតគ្នានឹងចំណាត ពេលគាត់ទះធុងវាក៏ចេញទៅ។ ជំរើទាំងនោះ មិនមានច្រើនទេ ប្រហែលជា៤-៥ប៉ុណ្ណោះ។ ជំរើវាដើរហួត មិនថាយប់ឬថ្ងៃ ទាំងខែប្រាំងនិងខែវស្សា។ គាត់ឃើញអាចម៍ជំរើ ប៉ុន្តែមិនធ្លាប់យកវាមកផ្ទះទេ។ គាត់ធ្លាប់បេះរោមជំរើដែលនៅជាប់នឹងដើមឈើ



បានពីរបីសរសៃ យកមកដាក់ហោប៉ៅហើយក៏ចោលបាត់ទៅ។ ជំរើច្រើនត្រដុសពីលើកូនឈើត្បែង ឬដករំលើងកូនឈើ ទំហំប៉ុនសរសៃតូចៗ ឬពិតបុកដើមឈើដួលរាល។ វិធីចំណាំ បើមានកូនត្បែងដួលរលំចេញឬស នោះបង្ហាញថាមានជំរើ ត្រដុសហើយ។ អ្នកស្រុកមានជំនឿថា គេយករោមជំរើដែលជាប់ដើមឈើមកឱ្យកូនក្មេង។ ក្រៅពីជំរើ គាត់ក៏បានធ្លាប់ ឃើញគន្លងខ្លាំងនិងទន្សោង ។ គាត់ឃើញគន្លងទន្សោងនៅពេលព្រឹក សឹងតែរាល់ថ្ងៃ ខណៈដែលគាត់ចេញទៅច្បោះ។ គាត់ចំណាំគន្លងសត្វទន្សោង ស្រដៀងឬដូចគ្នាទៅនឹងគន្លងសត្វគោដែរ ប៉ុន្តែនៅទីនោះ គ្មានគោអ្នកស្រុកទេ ព្រោះជា ព្រៃឆ្ងាយពីភូមិបុព្វ។ ហើយបើជិះគោយន្តពីផ្លូវគ្រួសក្រហមទៅចំណតច្បោះ ត្រូវចំណាយពេលជិត១ម៉ោង។ កាល ឆ្នាំទៅមួយ គឺឆ្នាំ២០១៦ គាត់បានឃើញសត្វទន្សោងទាំងហ្នឹង ។ ចំពោះខ្លាវិញ គាត់មិនដែលជួបទេ សូម្បីតែជានជើង ក៏មិនឃើញដែរ។ ចំការច្បោះគាត់មិនឃើញមានផ្លែព្រៃទេ។ ប៉ុន្តែសត្វផ្តេចចក និងសត្វក្លោក ធ្លាប់ឃើញនិងនៅមាន។

៦-លោក ភីន

-បទសម្ភាសន៍លោក ភីន (សព្វថ្ងៃពិការជើងឆ្វេង)ធ្លាប់ជួបជំរើហ្នឹង សត្វជំរើផ្ទាល់ ដែលមានចំនួន៥ក្បាល ជំរើ៤ក្បាល និងកូន១ក្បាល។ គន្លងជំរើ ធំៗ ដែលទំហំរបស់វាអាចឱ្យមនុស្សចាស់ម្នាក់អង្គុយចុះទៅក្នុងបាន។ លោក បានជួបហ្នឹងជំរើនេះ កាលពី២ឆ្នាំមុន នៅក្នុងរដូវវស្សាក្នុងខែកញ្ញា វេលាម៉ោង៥: ៣០នាទីទៅម៉ោង៦ល្ងាច នៅចំណុចចំការច្បោះអូរគគីរ។ ពេលគាត់ជួប គាត់ បានរត់ឡើងដើមឈើកម្ពស់ប្រហែល៤ម៉ែត្រ ដែលមើលទៅទើបតែស្មើនឹង កម្ពស់ខ្នងរបស់ជំរើទាំង៤ក្បាល។ ជំរើទាំងនោះហាក់ដូចជាសាំដាមួយនឹង មនុស្សហើយ ដោយសារហ្នឹងរបស់វាបានជួបជាមួយមនុស្សច្រើនដង។ នៅពេល ដែលហ្នឹងរបស់ជំរើនឹងសន្លឹកមនុស្ស ពួកវាគេចខ្លួនចេញពីមនុស្ស។ បើទោះជា ជួបវាក៏ជាមួយនឹងមនុស្ស សត្វជំរើក៏មិនធ្វើអ្វីដល់មនុស្សទេ។ គាត់មិនធ្លាប់យកអាចម៍ជំរើមកផ្ទះទេ ព្រោះវាមានទម្ងន់ធ្ងន់ ប្រមាណជា២-៣គីឡូក្រាម ក្នុងមួយជុំ។ ក្រៅពីជំរើ លោកភីន ក៏ធ្លាប់ជួបនឹងសត្វទន្សោង ខ្លាំងផងដែរ។ ទន្សោងដែល គាត់បានជួបផ្ទាល់ ទាំងហ្នឹង ជួនកាលជើង២ កាលពី១ឆ្នាំ។ គាត់បានឮសូរទន្សោងនិងខ្លាំងរត់។ ចំពោះខ្លាឃ្មុំ យូរៗម្តង គាត់បានប្រទះឃើញជានជើងរបស់វា។ គាត់ធ្លាប់ជួបតែសត្វចកនិងខ្លាឃ្មុំ។ គាត់គិតថា ខ្លាធំអាចមានតែវានៅឆ្ងាយពី កន្លែងមនុស្ស។ កាលពីឆ្នាំ២០១២ គាត់បានឃើញគន្លងខ្លាធំនៅម្តុំអូរគគីរ។

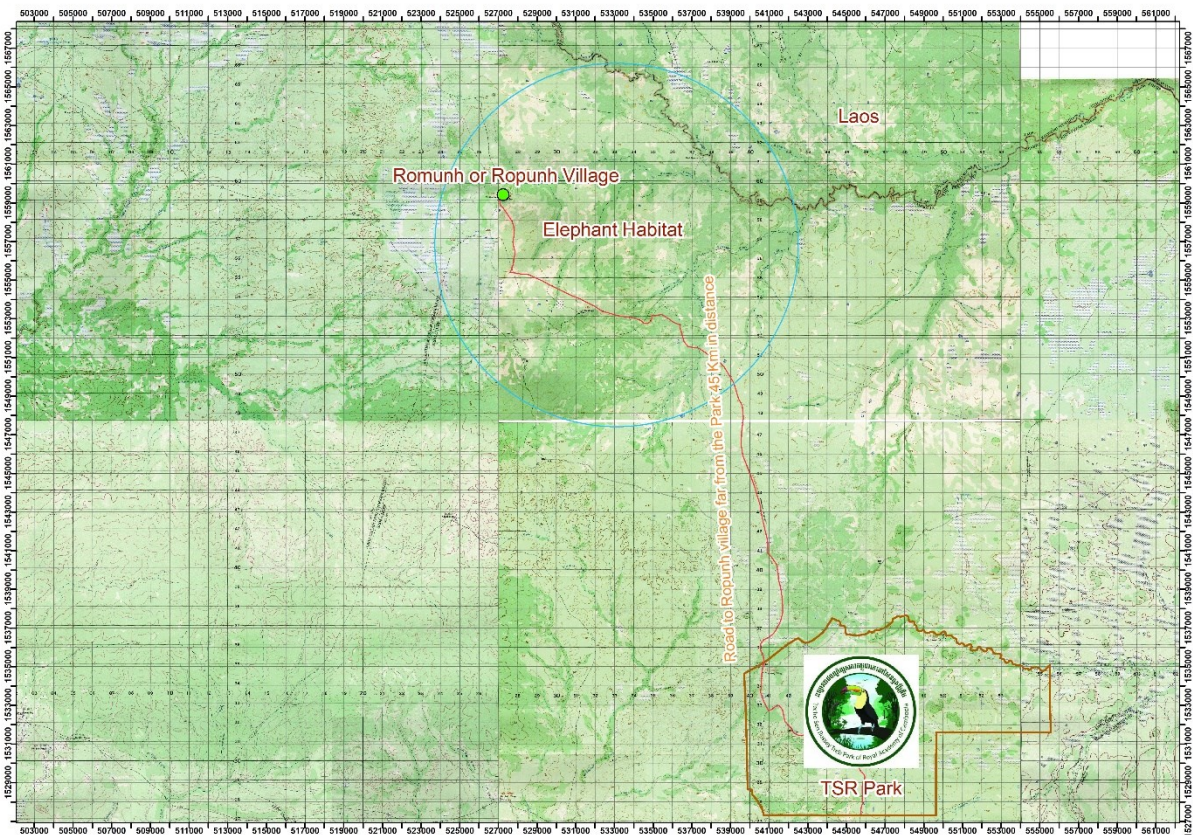


IV.សន្និដ្ឋាន

បើទោះជាតំបន់ច្បោះជំរើមានទីតាំងផ្សេងគ្នាក៏ដោយ ក៏ភាគច្រើននៃអ្នកប្រកបរបរច្បោះជំរើនៅជុំវិញតំបន់ភូមិ ចាស់បុព្វដែលមានព្រៃក្រាស់ សុទ្ធតែបានប្រទះឃើញជានគន្លង (កាល្លង)ជំរើនិងបានឮសូរជំរើ ព្រមទាំងសកម្មភាពជំរើ រុះរើរបស់របរក្នុងចំណតច្បោះរបស់ពួកគេ ក្នុងរយៈពេល១ទៅ៣ឆ្នាំមុន និងឆ្នាំថ្មីៗ។ ហើយនេះបង្ហាញថាសត្វជំរើបានធ្វើ ដំណើរចល័តគ្រប់ទីតាំងក្នុងព្រៃច្បោះ។ យ៉ាងហោចណាស់ មានសត្វជំរើចំនួនពី៤-៥ក្បាល ដែលត្រូវបានគេប្រទះជួប នៅក្នុងព្រៃ ហើយនិងមានអ្នកច្បោះជំរើចំនួន៧នាក់ដែលបានធ្លាប់ជួបជំរើដោយផ្ទាល់និងពីចម្ងាយ ដែលក្នុងនោះមាន

លោក ខុន, លោក ស សុខណា, លោក ស សុខណាត, លោក លៀម, លោក ពៀត, លោក អាន, និងលោក ភីន។ មាន អ្នកច្នោះជំរិតនាក់គត់ដែលបានចាប់អារម្មណ៍ចំពោះអាចម៍ជំរិតនិងបាននាំយកវាមកផ្ទះ។ អ្នកខ្លះបានបេះរោមជំរិត ដើមឈើ។ ដោយសារតែតំបន់ព្រៃច្នោះគ្នាមានទីតាំងនៅខុសៗគ្នា ក្រៅពីសត្វជំរិត អ្នកច្នោះជំរិតខ្លះបានជួបប្រទះសត្វព្រៃ មួយចំនួនដូចជា៖ សត្វខ្លីង ឈ្លូស ទន្សោង ខ្លាឃ្មុំ ឆ្កែចចក ក្រោក និងត្រដក់ ក្នុងនោះមាន លោក ខេក ឃៀន បានជួប សត្វឈ្លូស ទន្សោង; ភរិយា លោក ខុន បានជួប ទន្សោង; លោក ស សុខណាត បានជួប ឈ្លូស ក្រោក និងត្រដក់; លោក អាន បានជួប សត្វខ្លីង ទន្សោង ឆ្កែចចក និងក្រោក; លោក ភីន បានជួប សត្វខ្លីង ទន្សោង ឆ្កែចចក និង ខ្លាឃ្មុំ។ គួរឱ្យ សោកស្តាយ ភាគច្រើននៃអ្នកច្នោះជំរិតមិនធ្លាប់ជួបសត្វខ្លាធំទេ ប៉ុន្តែលោក ភីន គិតថា ខ្លាធំអាចនៅមានសល់ ប៉ុន្តែនៅ ក្នុងព្រៃឆ្ងាយពីភូមិមនុស្ស ដោយសារតែកាលពីឆ្នាំ២០១២ គាត់បានឃើញគន្លងខ្លាធំ នៅម្តុំអូរគី។

ផែនទីស្តីពីតំបន់ព្រៃជំរិតនិងកាត់និលសេនេវ



៧